

Och den ljusnande framtid är vår?

Martina Höög SA16B

Det finns mycket i världen som tyder på en mörknande framtid. Rasism, diskriminering svält och det växande klimathotet är bara enstaka exempel på hur imperfekt världen vi lever i faktiskt är. Däremot håller det på att vända.

I dokumentären "Don't Panic" som visades på BBC den sjunde november 2013 beskriver Hans Rosling, professor i internationell hälsa, populationsutvecklingen i världen. Trots att många av jordens barn inte kan gå i skolan blir det varje dag fler som har rätt till utbildning. Trots att ett stort antal av världens befolkning lever under extrem fattigdom ökar välståndet i världen. Trots att alldeles för många barn varje dag dör på grund av smutsigt vatten minskar spädbarnsdödligheten. Framtiden ser ljus ut i det mån att människor får det bättre ställt. Men problemen verkar inte sluta där.

Statistik visar bland annat att *populationen av människor* i Afrika kommer dubbleras inom de kommande 100 åren. Samtidigt visar data att det föds betydligt färre barn per kvinna idag än vad det gjorde för 50 år sedan. I exempelvis Bangladesh har antalet barn per kvinna minskat från fem till 2.5 barn. Detta tyder på en lovande framtid eftersom man utvecklat sjukvården i fattiga länder som gjort att mammor är friskare vilket leder till att de föder friskare barn som gör att chansen att barnen inte dör vid tidig ålder ökar.

Befolkningen *stiger* eftersom vi blir fler som får det bättre och kan leva längre under bättre omständigheter. Trots att Afrika har svårt att försörja sin befolkning med mat tror Hans Rosling att befolkningsdubblingen är möjlig med hjälp av bland annat utvecklingen inom jordbruk som gör att jordbruket kan effektiviseras med bättre teknik. Även om det är sant kan ökningen dock ha stora negativa konsekvenser för hela jorden om man inte hanterar den rätt.

Anledningen till varför vissa människor kunnat leva mycket bättre än andra är just på grund av splittringen som finns i världen mellan fattiga och rika. Så som det varit innan har man levt på andras missnöje och misär. Alltså har människor kunnat leva på väldigt mycket eftersom ännu fler levt så att de knappt klarar sig, vilket har lett till en oerhört orättvis resursfördelning. Detta fungerar inte längre när välståndet i världen ökar. Hans Rosling delar in fattigdomen i fem olika nivåer. Det är de som endast har råd med skor, de som kan cykla, de som kan åka moped, de som har bil och de som kan flyga med flygplan. Det som händer i världen är att fler tar sig en nivå uppåt, speciellt de som kan ta sig från skor till cykel och cykel till moped. När det blir fler som får det bättre blir det färre som kan jämna ut de rikas överflöd och lyx. Om alla exempelvis skulle leva som genomsnittsmänniskan i USA skulle det krävas sex jordklot. Det handlar inte heller om att ta sig upp en nivå och sedan stanna där, utan alla vill fortsätta mot ett så bra liv som möjligt vilket kräver mer energi per person än någonsin tidigare. När fler har möjlighet att använda resurser leder det till ökad förbränning av fossila bränslen vilket gör att klimathotet växer. För att det ska fungera krävs kompromisser och uppoffringar hos de som alltid levt i överflöd. Däremot är det tydligt att dessa kompromisser inte är för alla.

Vad som många är överens om är att förbränningen av fossila bränslen måste minska kraftigt men däremot finns en ignorans i samhället mot vad alla vetenskapliga undersökningar visar. Man vet att *medelsnittstemperen* aldrig varit så hög som den var 2015. Det är bevisat att glaciärerna smälter vilket får vattennivån att höjas. Forskare förstår att vädret blir mer extremt *på grund av den varmare temperaturen* och att konsekvenserna av global uppvärmning kan

komma att hota hela planeten och alla människor som är bosatta på den. Ändå kan folk inte se. Kanske är det för att man av religiösa skäl helt enkelt inte tror på det vetenskapliga bakom det. Däremot är nog en grund för ignoransen det tydliga ”vi” och ”de” som finns i världen. Vi i Sverige, de i Indien. Vi i Europa, de i Afrika. Vi som är rika, de som är fattiga. Däremot är det endast de rika som ser det såhär eftersom många fortfarande inte ser utvecklingen som sker och välståndet som överallt ökar. Även om många i exempelvis Afrika är fattiga är ändå en stor fördom att alla är det vilket verkligen inte stämmer. Problemet med detta blir att det för många rika inte känns värt att göra uppoffringar eftersom man på grund av att man ser varandra som för olika får skilda perspektiv på hur man bör lösa dilemmat. Eftersom de rika aldrig riktigt förstått de olika nivåerna ser de alla fattiga som helt utan tillgångar. Detta gör att de rika ser det som de fattigas jobb att anpassa sig eftersom det är de som orsakar förändringen och på grund av att de rika inte ser allt jobb som läggs ner och krävs för att kunna ha råd med en cykel. De allra fattigaste å ena sidan ser alla nivåer eftersom de har livsavgörande effekt på deras liv och därför ser de det istället som de rikas ansvar att anpassa sig eftersom de ser det som en rättvisefråga. Om vissa exempelvis kan korsa hav för en veckas ledigt medan andra saknar tak över huvudet borde det vara en självklarhet att göra vad som krävs för att jämna ut orättvisorna. Däremot hjälper inte uppoffringarna de som just nu redan är fattiga och som tyvärr drabbas värst av klimatförändringarna. Om vattennivån stiger i Bangladesh kommer miljontals människor tvingas fly vilket kommer påverka hela flyktingpolitiken i världen. Det är alltså svårt att hjälpa de som idag lever under extrem fattigdom men vad man kan göra är att se till att vattennivån höjs så lite som möjligt så att människor kan behålla sina hem. Man kan sedan arbeta för att barnen till de som har det som fattigast idag ska ha en plats att växa upp på och leda de i rätt riktning mot utveckling för jämställdhet och utbildning. Det handlar om att nästa generation ska få det ännu bättre än den tidigare.

Kanske är det därför man i världens mäktigaste land röstar fram en president som inte ens tror på global uppvärmning. Trots all fakta och data är folk ändå lättövertalade nog att tro att det inte ens stämmer när det är klart bevisat. Människor har helt enkelt vant sig med att kunna flyga och när någon med en stark och övertalande röst säger att allt är en bluff behöver man inte anpassa sig och på så vis slipper man förändra sin bekväma livsstil. Något som även tydligt märks av är tanken hos de rika att man själv som enskild människa inte kommer kunna rädda klimatet. Om man exempelvis tar bilen istället för att gå eller åker på charter istället för att spendera semestern hemma kommer det inte spela någon betydelse över huvud taget för jorden och klimatet. Detta har en väldigt självisk grund som utvecklats av skillnaden man tror sig veta mellan fattiga och rika. Kanske är det därför någon som Donald Trump kan ge människor god framtidstro, eftersom han garanterar en bra framtid för oss alla. Problemet är att människor glömmer bort att det finns andra som inte är inräknade men som behövs för en ljus framtid. För vad är egentligen en ljus framtid om den inte är hoppfull för alla? Då funkar det inte om man ser individen före kollektivet eller människan som en grupp snarare än som en helhet. Vi är alla på jorden för att leva ett så bra liv som möjligt så länge som möjligt och ingen har rätt att beröva någon annan från det genom att vara självisk. Sedan behöver inte det betyda att ge upp hela sin normala livsstil utan istället att man är medveten om problemet och försöker förändra utifrån sin bästa förmåga, till exempel genom att vara en god förebild. Kanske är folk egoistiska eftersom de menar att de inte kommer leva när klimatet drabbar jorden som värst och därför inte ser det som sitt ansvar. Vad som dock visar god framtidstro är de yngre generationernas engagemang, både i de rika och fattiga delarna av världen.

Många unga tänker efter när det kommer till klimatet eftersom de fortfarande har mycket tid kvar på jorden. Exempelvis är det många som i tidig ålder väljer att bli vegetarianer för att

minska miljöpåverkan av köttkonsumtionen. Statistik visar även att om bara 18-30 åringar hade fått rösta i valet i USA hade Clinton vunnit överlägset. Detta tyder på att det finns vilja att påverka och göra skillnad för planetens och hela mänsklighetens skull och inte bara för individens bästa trivsel för stunden. Alltså finns visioner hos unga som kan få framtiden i rätt riktning. I fattiga länder visar även barn engagemang eftersom många vill gå i skolan för att sedan kunna utbilda sig vidare till ingenjörer och läkare. Innan har skolan varit väldigt begränsad eftersom många barn tvingats jobba för att hjälpa till med familjeförsörjningen men när föräldrarna får bättre betalt tvingas de inte föda lika många barn för att försörja familjen vilket gör att fler kan gå i skolan vilket väcker drömmar och visioner att göra ett så bra liv för en själv som möjligt genom utbildning och arbete. Detta gör även att fler kvinnor får gå i skolan vilket gör att jämställdheten i världen ökar. I Indien kan kvinnor få mikrolån så de kan låna egna pengar för att starta egna företag. Kvinnorna förvaltar pengarna på ett bra sätt så att det gynnar familjen och byarna positivt vilket bidrar till att stärka hela samhället. Detta i kombination med ungas vilja gör framtiden ljusnande eftersom det leder till ett jämställt samhälle som vill förändra.

Något som dock visar på en positiv framtid är att fler länder ser miljöhotet som ett problem och tillsammans vill jobba mot gemensamma mål för att förhindra det. Exempelvis har gemensamma miljömål satts upp där bland annat Kina är delaktig. Att Kina, en av världens starkaste maktfaktorer, ser klimatutvecklingen som en realitet visar att de är redo att göra någonting åt det. Nationen har utvecklat en ekonomi med massor av fabriker och bilar och är det land som drabbas värst av luftföroreningar. När ledningen i Kina inser att det är en fara för folket och agerar sänder det signaler till hela världen att det är hög tid att göra något.

Att det sätts upp mål visar att folk tror på framtiden. Det handlar inte om vad människan kan göra individuellt utan vad nationer gemensamt ska kunna åstadkomma. För att det ska gå krävs det ändå att alla tar sitt individuella ansvar. Vad man kan hoppas på är att de fattiga länderna kan gå direkt till en liten miljövänlig utveckling utan att använda sig av exempelvis bensin. Även om det bara är något man kan önska visar det ändå att framtiden kan vara ljus eftersom det finns så mycket som i de fattiga länderna går i rätt riktning och med hjälp av utbildning om miljön är det mycket möjligt att dessa åtgärder hålls i åtanke. Speciellt när politiker runt om i världen visar engagemang tyder det på att det är en viktig fråga som man konstant måste arbeta för.

Det finns mycket problem i världen som väcker oro för framtiden. Även om det sker positiv utveckling leder det till nya problem. Det kan kännas som ett trassligt spindelnät av ängslan inför vad som komma skall. Trots det kan vår framtid vara ljus om vi tillsammans jobbar för att den ska vara lovande för alla, vilket den för närvarande inte är men har potential till att bli. Det finns kloka vuxna som vill göra det bästa för kommande generationer och entusiastiska unga som vill förändra. Det sägs att vi är den första generationen som kan utrota fattigdom och den sista som kan rädda klimatet, vilket är en helt fantastisk möjlighet och något som är värt att kämpa för. Den ljusnande framtiden är på så sätt vår.

